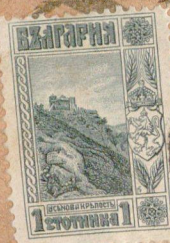

ЧЕРВЕНО

органъ на социалдемократическата (обединена) партия въ Плевенския окръгъ.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО

АБОНАМЕНТЪ: 10 ЛЕВА ЗА ГОДИНА,
5 ЛВ. ЗА ПОЛОВИНЪ ГОДИНА.

ЕДИНЪ БРОЙ 20 СТ.

На 14 септември т. г. въ село Александрово, Ловченско се свиква:

ПУБЛИЧНО СЪБРАНИЕ

на което ще говорятъ Ловченскитъ другари

Георги Радионовъ и Маринъ Йовевъ

на тема: Резултатитъ отъ изборитъ и прѣдстоящитъ задачи на партията. Поканватъ се да присъствуватъ другаритъ отъ селата: Крушуна, Лжжене, Юрюклери, Иоглавъ, Дойренци и Деветаки.

Близки перспективи.

Завършването на изборитъ за новата камара и установяването резултатитъ отъ тѣхъ налага съ необходимостъ една прѣоцѣнка и нова ориентировка въ политическия и стопански насоки въ нашия животъ. Столичнитъ власти съобщиха вече неопити въ тая насока се правятъ, а обединената партия първа свика на 30 т. м-цъ своя висшъ партиенъ съвѣтъ за сѣщата цѣль. Вѣрваме, че рѣшенията на тоя съвѣтъ не само ще дадатъ тласкъ на усилията на другитъ партии въ тая насока, но ще сложатъ и своя отпечатъкъ върху тѣхъ. Още повече, че самитъ избори дадоха доста опрѣделено базата на тая прѣоцѣнка и ориентировка.

А тая база се очертава въ цифрени състави на самата нова камара така: болшинството отъ мандатитъ, около 160, сж на хората на новия политически редъ, но сжщевременно болшинството отъ тѣхъ, около 190, сж противъ анархията въ производството, каквото би се, насадило ако поемеха властта тѣснитъ социалисти. Противъ старитъ политически порядки, но и противъ неумѣстнитъ стопански експерименти, или съ други думи противъ анархизма въ политическия и стопански животъ.

Нѣкой прѣдричатъ вече че днешната камара е неспособна. Това не е вѣрно. Партиитъ които прѣдставляватъ тия перспективи въ нашата дѣйствителност сж болшинството. Тѣмъ е необходимо само да вложатъ разумъ въ народната стихия и за да станатъ нейни изразители въ най-широкъ размахъ. Но тукъ именно ще се срѣщнатъ много мъчнотии прѣимущественно отъ котерийно естество, при все това въпросътъ за новата коалиция, разпрѣдѣлението на министерскитъ постове и изборитъ на личноститъ трѣбва да отнѣматъ най-малко врѣме, като повече отъ врѣмето се ангажира за проучването на мѣрkitъ и начинитъ за прилагането имъ въ нашия животъ. Това, обаче, е възможно само ако на демагогията се тури най-послѣ край. Иначе печалния край на днешната камара е неизбеженъ.

Въ всички комбинации, които ста-

ватъ и ще ставатъ ще бждатъ земледѣлци и обединенитъ социалисти, едно защото тѣ сж най-добри изразители на настроението на масата и нуждитъ на развитието и друго, защото сж болшинство. Щѣ могатъ ли тѣ, особено земледѣлцитъ, да се издигнатъ до висотата на момента, който прѣживяваме, за да сесложатъ единъжъ за винаги край на миналото и да се насочатъ въ правилна пъть близкото бждаше, това ще зависи изключително отъ земледѣлцитъ, ние не се съмняваме, че тѣ ще бждатъ послѣдователни въ своитъ борби противъ политическото минало, т. е. че ще отрѣкатъ докрай котерийнитъ режими съ тѣхнитъ стопански послѣдци. Но ще могатъ ли тѣ да се издигнатъ надъ своята стопанска архаичностъ, за да бждатъ добри сътрудници на обединитъ социалисти за уреждането на градскитъ производствени отношения и чиновническия въпросъ? Това е единъ сложенъ въпросъ, но изключително отъ неговото разрѣшение зависи всичко. Тукъ демагогията трѣбва да бжде прѣмахната изъ коренъ, за да се видятъ нѣщата такива каквито сж. Иначе катастрофата въ днешнитъ политически партии и комбинации е неизбежна, а диктатурата отъ дѣсно или лѣво неимуема. А какъвъ може да бжде резултатътъ отъ тоя диктатура при днешния политически моментъ много лѣкти е казвано и повтаряно отъ много страни. Всѣки случай тя не може да бжде нито въ интереса на срѣдния земледѣлецъ у насъ, нито пъкъ за градскитъ работнически слоеве, които собствено днесъ носятъ задачитъ на нашето национално и държавно сжществуване.

Обединената партия въ това отношение е на чисто. Нескриваейки своитъ съмнения и своитъ намѣрения, тя излиза открито да третира въпроситъ, отъ които зависи бързия изходъ отъ днешната криза, не въ името на миналото нито въ това на далечното бждаше а въ името на ближитъ перспективи на нашата независимостъ и обновление на стопанскитъ животъ.

Който неиска само, той нѣма да види оцѣни усилията и въ тая насока.

и въ този случай оставаме вѣрни на себе си. Затова прѣдвжданията и очакванията при много случай оставатъ не удовлетворени.

Въ сжщностъ най-важния въпросъ е какъ ще се разрѣшаватъ противорѣчията, които прѣдизвикаха днешната криза, та по такъвъ начинъ да се прѣмине и самата криза. Българскитъ народъ постави на своитъ избраници прѣди всичко този въпросъ, безъ да се нита какъвъ етикетъ ще носятъ неговитъ управници и какви хора ще бждатъ тѣ.

Въ това отношение българскитъ избиратели дадоха два отговора: тоя на гласуващитъ за всички партии на реда и мирнитъ трансформации и този на комуниститъ, схванатъ въ неговата сжщностъ, въ революционното дѣйствие доколкото въобще при комуниститъ може да се говори за революционно дѣйствие.

При тѣзи два отговора най-трудно сжщевременно е положението на обединената партия.

Обединената партия има това прѣимущество надъ всички останали партии, отъ дѣсно и отъ лѣво, че тя си дава отчетъ винаги за дѣйствителнитъ политически и стопански отношения въ страната. Безъ да има намѣрение да замѣглява класовитъ противорѣчия въ насъ, тя държи смѣтка прѣди всичко за това, че въпроса на въпроситъ сега не е простия идеалъ на социализма въ неговата цѣлостъ, а прѣди всичко въпроса за независимостта на страната. Основна истина е, че елемента на класовитъ борби е националната независимостъ даже когато европейската революция е въ своя апогей. Тая революция не иска отъ никого излишни или по-големи жертви отъ това което позволяватъ съ тѣхнитъ я на силитъ въ самата страна. Друго сжщо тѣй важно обстоятелство, което партията на дѣйствието не трѣбва да изпуска изъ прѣдъ видъ е наличнитъ обществени сили, които се съзвездзаватъ. Нѣма социалистическо общество тамъ, където прѣди това не е имало капиталистическо. Истината у насъ капитала се натрупа прѣзъ и прѣди войнитъ, но този капиталъ не е капиталъ на буржоазното производство, а този на пладнешкитъ обори на държавата и частитъ лица. Такъвъ капиталъ поражда финансовата олигархия, която нѣма за антиподъ свѣршениа пролитарии, а такъвъ капиталъ е дауперизма който владѣе въ нашитъ села и градове много по страшенъ отъ обратното. Най-послѣ обединената партия има и едно трето съображение, което не отпуска прѣдъ видъ. Това е въпросътъ дали и до кога революционнитъ сили трѣбва да се движатъ до край въ своитъ борби доколко тия борби ще дадатъ въ резултата реализирането на крайната цѣль и доколко не. Отъ тази гледна точка и на обединената партия не се поставя въпросътъ: пълна социализация на всичко и пълно прѣмахване на частната собственостъ или пъкъ това да става съ степенята на развитието на самитъ производствени клонове. Достатъчно е да се забѣлжи, че досегашниятъ исторически опитъ даде да се разбере какъ ще става национализацията и социализацията, както е случаятъ съ пошитъ и телеграфитъ, желѣзницитъ, обществени прѣдприятия, за да установи че социализацията нѣма да върви безъ смѣтка, а ще става постепенно съ развитието на производствени слоеве.

Днесъ на пръвъ планъ стои стабилизирането на кредитния капиталъ въ каквато форма и да се проявява той, както и осигурителното дѣло което е въ зависимостъ съ социалнитъ грижи. Съ това за обединената партия е изчерпанъ празния апоръ всичк ли да бжде социализирано или не. Нотъе прѣди всичко за социализацията, а това е най-важно.

При това положение трудността за нея се крие въ намирането на спомагателни обществени сили, които да сж заинтересовани отъ нейнитъ акции, за да бждатъ осжществени тѣ. Изгодата пъкъ е тамъ, четя може да се откаже въ всѣки моментъ отъ тая си тактика тогава, когато тя не намира приемъ у онѣзи сили, които сж за послѣдователното развитие и да прѣобърне тактиката на разрушение, това, което не и позволява да дѣйствува по единъ легаленъ пѣтъ. И въ първия и въ втория случай тя е на открито съ своитъ противници главноотъ дѣсно. Дали тѣ ще схванатъ това и ще се помирятъ съ положението си или пъкъ ще прѣдизвикатъ днесъ или утрѣ едно насилствено дезинфекциране на нашитъ обществено политически положения е въпросъ на настоящето.

За всѣки случай при това положение обединената партия най-малко ще изгуби, но ще спечели всичко, което ще и позволи нашата дѣйствителностъ, безразлично дали тя ще върви въ пѣтъ на реда, или пъкъ ще си запази отворени вратата и ча втория начинъ на дѣйствие.

Една важна заповѣдь.

Плевенскитъ Окр. Управителъ е издалъ една заповѣдь, подъ № 680 отъ 30 VIII т. г. основана на такава отъ Министерството на Вѣт. Работи, и която е насочена противъ спекулантитъ. Съ нея се забранява:

- 1) Контрабандирането на храни, мѣсо, масло, зеленчукъ добитѣкъ и пр.
- 2) Складирването на стоки, движение на добитѣкъ, макаръ и съ формално разрѣшение, въ пограничнитъ зони на окръга (погранична зона е сѣверно отъ Дервишко—Т. Тръстеникъ, Койловци, Върбица, Ойнецъ, Д. и Г. Митрополия-Махлата).
3. Закупването, събирането, складирването, скриването, каларирването и пр. на горнитъ прѣдмети отъ търговци или съ цѣль за търговия (изключай отъ комерсантитъ).

Въ сжщата заповѣдь е казано.

Който чиновникъ или гражданинъ открие, залови или съдѣйства за откритането или залавянето на контрабанда стока има право на лотъ стойността и, която Комитета е длъженъ да плати веднага.

Тая заповѣдь по липса на мѣсто прѣдаваме на кратко. Тя ще бжде широко прѣсната изъ цѣлия окръгъ.

Нека всички наши другари я разгласятъ между населението, като положатъ най-големо усърдие за нейното приложението. За подобно усърдие се дава награда отъ 100 до 1000 лева.

Легална борба или нелегално обновление.

Най-големиятъ въпросъ, слѣдъ тоя за работата на парижката конференция, у насъ е въпросътъ за състава на кабинета. Галамията започнаха още

прѣди изборитъ и тѣ едва ли ще прѣстанатъ до тогава, докато сжществува сегашната камара. Научени да гледаме събдитията и нѣщата само отъ вънъ, ние

Четете в. ЧЕРВЕНО ЗНАМЕ.

ОТЗИВИ.

Синдикални конгреси.

Миналата и тази седмица в София заседаха конгресите на отделните синдикати (обединени) а след тяхното привършване започна заседанието на конгреса на синдикалния съюз (обединен). Тежкото наследство, което остави на тия синдикати петгодишната война, както и вътрешните неуредици, които се създадоха от хора, които действуваха по-скоро като политически личности, отколкото като синдикални дейци, какъвто бѣ анархиста по природа С. Годоровъ, сега тѣснякъ, сѣ прѣвъзмогнати. Конгресът, на общия синдикален съюз следъ тоя успѣхъ ще се справи съ въпроса за организиране конфедерацията на труда, за да завърши съ това организационната форма на нашето синдикално и професионално движение.

Една коренна разлика се констатира още при първъ видъ между синдикалния конгресъ на обединените синдикати и тоя на тѣснитѣ. Докато при обединените синдикати се говори за работнишкото законодателство и се слагатъ точно и ясно задачите на синдикалното движение въ зависимост отъ рѣста на работническата класа у насъ, на конгреса на тѣснитѣ синдикати се говори само за революция, цѣли на партията, дѣйствието на партията и пр. Хулигана на синдикалното движение Г. Димитровъ нескрито заявяваше на тѣхния синдикален конгресъ, че синдикалното движение изгубило своя професионален характеръ и добило само политически и, слѣдователно, че всѣки синдикатъ билъ само до толкова отъ значение, доколкото могаль да даде борци за възтанието на улицата. Тоя мисълъ той прокара и на келнероготващия конгресъ, които заседава въ Плевенъ. Такъвъ възгледъ може да се поддържа само при смѣсането на фракционните и синдикални цѣли и подчинението на синдикалното движение на фракционното. Врѣмениятъ успѣхъ пъкъ на тия възгледи се дължи на настрояването въ работническото слѣд войната, както и на неговата слабостъ вслѣдствие общата стопанска физиономия на нашата страна. Не се съмняваме обаче, колкото повече индустриалниятъ пролетариятъ консолидира своето положение у насъ като социална категория революционната фраза на тѣсния социализмъ ще става по-малко обаяна за този пролетариятъ и възгледътъ на обединените синдикати ще въятържествуватъ.

Стѣжката, която желѣзничари, телеграфисти и локомотисти направиха съ създаването на общи акционни комитети на професионална почва сѣ началото на това отрѣзване. Не се съмняваме, че опитътъ на тия общи акционни комитети на най-развития професионални организации ще начертаятъ пътя на онази равно-дѣйствуваща по която ще води и работническото свѣтѣ борби и ще постигне своето обединение, и пълна побѣда.

Осждень и изобличень комунизъмъ.

На едно събрание прѣвъ мѣсецъ май т. г. въ Червецъ брѣгъ, тамошниятъ бѣлѣжитъ „революционеръ“ Бакаловъ бѣше казалъ на наша другаръ Д. Дучовски: Ти си рушеветчия, азъ съмъ готовъ хиляди пѣти да докажа прѣдъ сѣда, че ти като слѣдователъ въ Кушукавакъ си вземалъ рушеветъ. Това бѣ прѣвъ мѣсецъ май.

Но дойде септември, врѣмето малко се промѣни и за нещастие на тоя разпаленъ революционеръ настѣпи моментъ да докаже прѣдъ сѣда това за което толкова се бѣ билъ въ гърдите прѣвъ май. Дѣлътъ се гледа на 3 септември, вѣроятно за да има три дни врѣме за молба да бѣде простень.

Сждътъ обаче се спрѣ пакъ на цифрата три и го прати три мѣсеца въ дранголика да търси опрощение.

Прѣдизборнитѣ вѣстничета.

Такива твърдѣ много наводника,

тогава когато трѣбваше да се мами до вѣрието на избира-елитѣ отъ Плевенски окръгъ. Тѣ се родиха въ изобилие като гъби слѣдъ дѣждъ.

Тѣхнитѣ имена избирателитѣ не бива да забравятъ: Комунизъмъ, Земледѣлска просвѣта, Радикалски гласъ и пр. пр. Живѣха тѣ за да хвърлятъ нечистата смѣтъ събрана въ дѣшитѣ на тѣхнитѣ родители и умрѣха; защото прѣдварително бѣха осждени на смъртъ.

Тѣхното появяване наново трѣбваше добръ да се слѣди, то ще е прѣдвѣстникъ на второ-стрѣмление да се лже и мами.

Едно сравнение.

	Борис	Радосъ	Петковъ	Генка	Янание	Бижевъ	Протъръ	Радикъ	Димитровъ	Ширевъ	Цасевъ	Земледѣлецъ
Гласове	?	?	20816	3537	2896	3074	3074	3074	3074	3074	3074	3074
Гласове	?	?	20816	3537	2896	3074	3074	3074	3074	3074	3074	3074
Гласове	?	?	20816	3537	2896	3074	3074	3074	3074	3074	3074	3074
Гласове	?	?	20816	3537	2896	3074	3074	3074	3074	3074	3074	3074
Гласове	?	?	20816	3537	2896	3074	3074	3074	3074	3074	3074	3074
Гласове	?	?	20816	3537	2896	3074	3074	3074	3074	3074	3074	3074
Гласове	?	?	20816	3537	2896	3074	3074	3074	3074	3074	3074	3074
Гласове	?	?	20816	3537	2896	3074	3074	3074	3074	3074	3074	3074
Гласове	?	?	20816	3537	2896	3074	3074	3074	3074	3074	3074	3074
Гласове	?	?	20816	3537	2896	3074	3074	3074	3074	3074	3074	3074

Така сѣ разпрѣдѣли гласовѣ, подадени за партията въ изборитѣ прѣвъ 1914 г. и 1919 г. Отъ това съпоставяне е ясно, че земеделцитѣ сѣ увеличили гласовѣ си съ 48%, тѣснитѣ съ 117%, а нашата партия 212%.

Борбата съ спекуланта.

Тая тежка задача сѣ поела прѣдставителитѣ на всички буржоазни партии въ Плевенъ. Свикватъ ежедневно общопартийни съвѣщания и коватъ оржие за борбата противъ спекуланта. Радослависти, стамболисти отъ двѣтѣ крила, тончевисти, народняци, цанковисти и демократи, асичкитѣ се отборъ юнаци сѣ заплѣтали ржави и люто се каятъ на спекулантигѣ.

И като слуша човѣкъ страшигѣ заклинания противъ спекулацията неволно се пита: какъ ли прибижише ще търсятъ нещастнитѣ спекуланти, за да могатъ поне за мигъ миръ и покой да да намъратъ отъ страшната гонимба що сѣ имъ устроили новитѣ немилостивни борци противъ спекулацията.

Бюрократизмъ.

Въ военния арсеналъ въ София е „откритъ“ единъ складъ, съдържащъ повече отъ 1,000,000 кл. гр. желѣзо, приготвено да се работятъ топове и пушки за великата армия на проектираната българска империя. Сега, когато империялистичниятъ фантази на нашитѣ шовенисти сѣ разбити на прахъ, наложително да се измѣкне това желѣзо и се раздаде на населението, което чувствува такива голѣма нужда отъ подобенъ артикулъ. А и самия воененъ арсеналъ отдавна трѣбваше да се приспособи за нуждитѣ на нашето земледѣлско стопанство. Какво се още чака?

Харлаковъ ще коли.

Въ бр. 26 на Социалистически прѣгледъ Николай Харлаковъ прѣвъ устата на нѣкой свой смахнатъ слѣдователъ заплашва: „между комунизитѣ и широкитѣ социалисти зѣе вече

една дълбока пропасть, която само кръвта на единѣ или другитѣ ще запълни. Б-р-р-р ужасъ! За реализирането на това заплашване е нужна кръвожадностъ, която знаемъ че не липсва на знаменатия комунистически първенецъ. Но още е потребна и смѣлостъ и самопожертвователностъ, които, за жалостъ, съвсѣмъ му липсватъ. Защото не е все едно да се търгува съ вакса и шевро бояподъ, будото за димервалски делегатъ съ паритѣ на Страшимиръ Икономовъ — и да се пролива общодѣлска кръвъ.

Тѣсняшка послѣдователностъ.

На 18 и 19 августъ въ София станяха кървави стѣлкновения между полицията и окаяни бездомници, подстрѣжавани отъ безумни тѣсняци. На тѣзи бездомници тѣснияшкитѣ апитатори убѣждавали безплатни земи, ако гласуватъ съ червеновишената бюлетина. А ето какво мнѣние сѣ имали сѣщитѣ тѣсняци за бездомничкия въпросъ прѣвъ 1912 г. Въ брой 170 отъ 7 юний 1912 г. тѣснияцитѣ пишатъ:

„Рецептитѣ на бездомнитѣ за разрѣшението на жилищния въпросъ и всичкитѣ имъ искания се свеждатъ къмъ единъ най-вулгаренъ апашки подвигъ — къмъ заграбването на общинскитѣ мѣста. Наистина голѣмитѣ вдѣхновители на бездомнитѣ сѣ пазятъ да изкажатъ открито своитѣ интимни побуждения и истинскитѣ си стрѣмежи да заграбятъ общинскитѣ мѣста, тъй както мнозина прѣди тѣхъ, пакъ видни партизани отъ буржоазнитѣ партии, сѣ направили. Разграбването на общинскитѣ мѣста — ето истинската и единствена цѣль, която буржоазнитѣ водители и инспектори на бездомнитѣ прѣслѣдватъ съ шума около разрѣшението на жилищния въпросъ. Ето кому и за какви цѣли служатъ ония несъзнателни, нещастни работници, които сѣ трѣгнали подиръ дружествата на бездомнитѣ. Жалки орждия въ рѣцѣтѣ на спекуланти и демагози отъ всички буржоазни партии, тия несъзнателни работници не ще извоюватъ нищо за себе си, освѣнъ може би нѣкой отъ тѣхъ тъмни, влажни и не чисти хижи — огнища на болести, които на другия денъ общината ще дойде насилствено да срути или пъкъ мѣстата имъ ще минатъ въ рѣцѣтѣ на лихваритѣ, къмъ които благодарения днесъ бездомнитѣ протегатъ ръка за да си построятъ собствени жилища.“

Въ брой 172 отъ 10 юни 1912 г. „Работнически Вѣстникъ“ писа:

„Да се тури край на тия постоянни разграбвания на общинскитѣ имоти и на тая отвратителна шарлантия съ жилищната мизерия на работническата класа — това е отъ жизненъ интересъ не само на софийския, но и на цѣлия български пролетариатъ. Ето защо, ние искаме пълна анкета за заграбенитѣ общински имоти и тѣхното повръщане на общината. По тоя начинъ социалдемократическитѣ общински свѣтници дѣйствуватъ въ столицата и цѣлата страна.“

Така пишеха тогава тѣснияцитѣ, а днесъ нахвърлятъ бездомнитѣ маси къмъ сѣщия „апашки подвигъ“, за да спекулиратъ послѣ съ пролѣтата кръвъ. Търговци съ работническата кръвъ — това сѣ тѣснияшкитѣ главатарии.

Съ кибрита

Въ Плевенъ се върши най-срамна търговия. Той не е редкостъ въ града, защото всѣкъждѣ го прѣдлагатъ по 1-50 до 2 лв. кутийката, но за това е нужно да го потърсатъ изъ заднитѣ врати или на четири очи.

Ние питаме Акцизната властъ:

1. Получава ли тя кибритъ за нуждитѣ на града и окръгъ, и какво върши за неговото правилно разпрѣдѣляне.

2. Слѣпа ли е тя, та не вижда каква срамна търговия се върши съ кибрита; ако не, какви мѣрки взема срѣщу нея.

3. Отъ какъ тия господа се снабдиша съ кибритъ и дали не отъ самата акцизна властъ.

До като чакаме тоя отговоръ, ние сме съ пълното убѣждение, че градътъ ще има кибритъ на другия денъ слѣдъ изгонването на цѣлата тукашна акцизна властъ.

ХРОНИКА.

Правилници. Правилницитѣ бѣдѣнитѣ прѣдприятия, съгласно закона за хигиената и безопасностъ на труда, сѣ изработени. Тукашната печатница на Бр. Игнатевъ е отпечатала общинитѣ положенія въ тѣхъ. Въ работодателъ е длъженъ да се снабди съ по единъ екземпляръ за всѣко лично отдѣление на заводитѣ, да го прѣдстави на утвърждение инспектора на труда.

Плевенска хигиена. Улицитѣ въ Плевенъ сѣ потънали въ прахъ и нечистотии. Какво правятъ общински и градски санитарни власти, щомъ то не се грижатъ за хигиената на града? Това е единъ градъ прѣпъленъ съ мръсотии! Или хигиенични мѣрки не взематъ само тогава, когато ни на сие нѣкоя епидемия? Блаженъ бюрократизмъ: неговитѣ задачи сѣ винаги разрѣшени! Има думата хигиеничествѣтъ.

Съставени актове. Окр. Инспекторъ по труда е съставилъ актове неизпълнение закона за хигиената и безопасността на труда и този за осигуряване работницитѣ, на слѣднитѣ фирми: 1) Бр. Касаменови, мелничари, 2) Дачеви, мелничари, 3) Константиновъ, Чобановъ и мелничари, 4) Бр. Симеонови, желѣзолѣярска фабрика.

Смъртна присѣда. Плевенскиятъ П. Сждъ осжди на смъртъ прѣвъ обикновено Никола Бебеновъ отъ с. Бръсѣ, който подкупилъ убийци, да умъртвятъ родния му братъ прѣвъ мѣсецъ май т. г. Самитѣ убийци сѣ осждени до животенъ тъмниченъ затворъ.

Отнеубийство. Тѣснякътъ Тодоръ Ананиевъ отъ с. Гунца, Берковска околина е убилъ баща си на 7 августъ т. г.

Осждени. Плев. Окр. Сждъ осжди на 26 августъ слѣднитѣ спекуланти: 1) За С. Г. О. П.

1) Манифактуриста Бор. Калчевъ на 10,000 лева глоба, за гдѣто е провалъ стоки на високи цѣни;

2) Касапина Т. За човъ на мѣсеца тъмниченъ затворъ за скж продаване месо;

3) Касапина Карапановъ на мѣсецъ затворъ за сжщото;

4) Касапинъ Сим. Цонковъ сжщото, на 2 мѣсеца затворъ и

5) много лица други на глоби 1000 лева.

Комунизъмъ-крадецъ на едро. Полицейскитѣ при подвижнитѣ пощенски салони, Димитъръ Ивановъ на 16 тогва деня на изборитѣ, комунизиралъ единъ пощенски вѣзель на 50,000 тива, въ момента когато другаръ му, куриеръ на когото е билъ по вѣрѣе вѣзель, е легналъ да си почине и е спалъ. По този начинъ ученикъ на д-р. Благоева и компания, е станалъ примина да бѣде задържанъ въ арестъ пѣвинния куриеръ, който нѣколко дни се е терзалъ, заедно съ петѣхъ дѣлчица, до като се разкрие работата.

Ето какви сѣ резултатитѣ отъ постояннитѣ викове на комунизитѣ на разграбване на чуждитѣ и дѣжавитѣ имоти. По този пъкъ ако се върви нѣтъ да бѣде далечъ деня на пълната анархия, когато комунизитѣ ще нападатъ вече не само чуждата собственостъ, но и тази на тѣхнитѣ учители.

Ясенски Землед. Синдикатъ

Съобщава на интересующитѣ се, че прѣдизборитѣ за покупката на катранъ, варъ, ракия, вино, жито и д. пр. артикули въ голѣми и малки количества.

Адресъ:

Земл. Синдикатъ с. Ясенъ-Плевенски.

Отговоренъ редакторъ: Г. Марковъ. Печатница Данаиловъ — Плевенъ.